

Grønn Superminister

Åslaug Haga vil ha en Superminister med ansvar for olje, energi og miljø, og presse StatoilHydro til å bli grønnere. Det høres selvfølgelig logisk ut å samle disse to departementene så ikke de spede forsøkene på miljøvern vi ser fra MD skal dømmes for evig til å overkjøres av hva regjeringen gjør med den andre hånden i Olje- og energidepartementet. Det er verdt å se nærmere på denne tankegangen.

Svakheten i Hagas forslag er selvfølgelig maktforholdet mellom de to. Gitt hva vi vet om samfunnet vårt, tror man vi ville fått en olje- og gass-person til å herse med miljøet, eller en miljøperson til å herske over olje-industrien? Men mener man alvor er det selvfølgelig ingenting i veien for å skape et mektigere MD.

Det er selvfølgelig generelt lettere å få til en mer helhetlig og konsistent politikk om forvaltningen ikke er delt inn i alle disse snevre departementene med til dels sterkt motstridende interesser.

Man har allerede slått sammen bistand og miljø under én minister. Bortsett fra at bærekraftig utvikling dessverre er blitt en ren floskel, istedenfor en fokusering på utvikling til forskjell fra *vekst*, så kan man argumentere at det passer å ha bistand og miljø samlet. Men er det bare i utviklingsland vi skal gjøre noe for å ta vare på natur og miljø?

Dessverre vitner Hagas utspill om hvor fullstendig miljøfokus er blitt et rent klimafokus.

Biodiversitetskrisen har ikke gått bort fordi om vi har fått en klimakrise på toppen. Fortsatt er det slik at tap av leveområder for planter og dyr i seg selv er en større trussel mot livet på jorden enn klimaendringene, til tross for at disse interagerer og forsterker hverandre... Alle de viktigste truslene mot det biologiske mangfoldet forverres vesentlig når klimaendringene kommer. De biologiske ringvirkningene av klimaendringene er det som gjør klimakrisen så alvorlig.

Dessverre er det nødvendig å minne om at natur og miljø er mye mer enn bare klima. Klima og miljø påvirkes ikke bare av olje og gass. Det er for eksempel en sterk tendens til å overse miljøskadene som følger av vannkraft, som så mye av vår strømforsyning er basert på. Det er ikke bare StatoilHydro som burde vært underlagt styring fra et sterkt miljøverndepartement.

Arealbruken vår er den største trusselen mot biologisk mangfold. Jordbruk og skogbruk er de aktivitetene som legger bånd på de største arealene og transformerer dem til noe annet enn det de opprinnelige artene er avhengige av for å overleve. I tillegg kommer fremmede arter og overbeskatning, som ofte er nært knyttet til primærnæringer som jordbruk og fiske. For ikke å snakke om de meget store klimagassutslippene som er assosiert med jordbruk og skogbruk. Når vi har lagt olje- og energi innunder MD er det naturlig å gjøre det samme med landbruk og fiskeri.

Trålene som skraper havbunnen bar, altfor høye fiskekvoter og overkapitaliseringen i fiskerinæringen, bifangstene og overfisket som gir svart hav og katastrofale økologiske ringvirkninger verden over, rømt oppdrettsfisk—alt dette gjør det tvingende nødvendig å innordne fiske og fangst under en sterk miljømyndighet. Det er en hån at fiskeri ikke forlengst er lagt under miljøverndepartementet.

Samferdsel er en vel så stor trussel mot natur og miljø som olje og energi, så superministeren får etterhvert en svært stor portefølje.

Økonomien er et sub-sett av økologien, og må holdes innenfor de rammer som økologien setter om den skal være bærekraftig. Ingenting er derfor mer naturlig enn å legge finansdepartementet innunder miljøvernministeren.

De fleste sykdommer er miljø- og livsstilsbetinget, så helsedepartementet må også inn under Superministeren.

Alle kommunene ligger også i miljøet. så kommunaldepartementet må også legges under miljøvernministeren. Ødelegger man alle kommunene har man jo ikke noe miljø igjen her i landet. Det burde ikke legges unødigg til byrde for miljøvernministeren, for den jobben er jo allerede gjort.

Næring, på lik linje med olje- og energi, landbruk, og fiskeri, går også utover miljøet og kan like gjerne underordnes MD med det samme.

Utenriksdepartementet må også legges innunder miljø, for det er adskillig mer miljø utenriks enn det er innenriks. Vi klarer jo uansett ikke å få til noe naturvern på egen jord, så å jobbe for natur og miljø utenriks er nok vårt eneste håp. Naturvern hjemme er for kontroversielt. Naturvern utenlands er derimot storsinn og Statsmannsskap.

Skal vi takle de enorme utfordringene vi står overfor hvis vi skal klare å opprettholde en verden det er verdt å leve i må vi selvfølgelig ha et skikkelig rettsvesen som kan hamle opp med miljøkriminalitet, og alle de aktivitetene som idag ikke er ulovlige men burde vært det. Justis hører følgelig naturlig innunder MD. Har man en Grønn Superminister blir det selvfølgelig helt overflødig å ha en statsminister.

Bistand er innunder folden, kanskje snart olje og energi. I den altomfattende krisen vi befinner oss i er det naturlig å underordne alle områder av samfunnet under kontroll og overoppsyn fra et sterkt og kompetent miljøverndepartement. Så kanskje Åslaug Haga er inne på noe allikevel...

Utfordringen blir vel heller å finne et menneske som er verdig denne jobben som Superminister For Alt. Åslaug Haga er det ihvertfall ikke. Eller noen i partiet med det misvisende grønne emblemet.

Det er desperate tider. Så det er på høy tid å underordne de andre departementene under miljøverndepartementet. Det er slik det burde være. Men da trenger vi et kompetent Miljøverndepartement, med voksne budsjetter og tilstrekkelig myndighet til å ta de grep som trengs.

Skal vi så allikevel klare å snu i tide?